

Marika Peterson: Iga kool on oma töötajate nägu

32. Keskkooli läheneva juubeli puhul vestlesin meie koolis 20. aastat algklasse õpetava Marika Petersoniga, kes huvitava kokkusattumusena õpetab just sellesamas klassis, kus tema enda koolitee alguse sai.

Mis on Teie esimene mälestus 32. keskkoolist?

Õppisin 1.–5. klassini samas koolis, kus nüüd töötan. Enne kooli pidin käima nullklassis, sest ma ei käinud lasteaias. Meenub, et esimese klassi aktusele läksime koos sõpradega samast trepikojast, sest me olime ühevanused ja saime ka ühte klassi. Klassid olid väga suured ja kool töötas kahes vahetuses. Klassis istusime pinginaabriga aknapoolse rea esimeses pingis ja minu lemmikõppeaine oli loodusõpetus. Praegustest õpetajatest mäletan eredalt õpetaja Helle Zimmerit. Edasi õppisin praeguses Arte Gümnaasiumis.

Mis on Teie eredaimad mälestused siin õppimise ajast?

Algklassidest meenub õpetaja Krista Sillar, kes oli minu klassijuhataja 1.–3. klassini. Meist said esimeses klassis oktoobrilapsed, mis tähendas, et pidime kandma sinise koolivormi küljes viisnurkset rinnamärki, mille kandmist rangelt kontrolliti. Vahetunnid möödusid koridoris kahekaupa ringi jalutades ja kui me liiga palju tüdrukutega itsitasime, siis pandi koridori keskele seisma ka. Meil toimusid klassipeod ja ekskursioonid vanemate töökohtadesse. Lastevanemad olid väga aktiivsed ja aitasid klassiüritusi korraldada.

Milline on olnud meeldejäävaim sündmus Teie õpingute ajast?

Algkooli ajast meenub kahepäevane ekskursioon, kus me õpetajale ja lastevanematele pettumuse valmistasime, sest ei maganud peaaegu terve öö. Tüdrukute seas liikusid jutud, et poisid tulevad meid hambapastaga kokku mäkerdama. Hommikul pidime mere ääres pidžaamades hommikuvõimlemist tegema ja hambaid pesema.

Aga töötamise ajast?

Koolis töötamise ajast meenuvad aastaid kestnud õpetajate ühised väljasõidud enne 1. septembrit ehk uue kooliaasta algust. Need on olnud toredad ettevõtmised, mis on liitnud meie inimesi.

Kuidas on meie kool aja jooksul muutunud?

Selle aja jooksul, kui mina olen koolis töötanud, on palju muutunud. Kõige suurem muutus on see, et kogu töö on kolinud arvutisse: suhtlemine lastevanematega, hinded, tagasiside, aruandlus, tunni läbiviimine, ettevalmistus tundideks.

Kas on midagi, mis ei ole muutunud?

Lapsed on ikka sama toredad.

Miks otsustasite õpetajaameti kasuks?

Pärast keskkooli lõpetamist tahtsin õppida kehalise kasvatuse õpetajaks, sest olin tegelenud spordiga, aga meeletu konkursi tõttu sain aru, et see on vaid unistus. Nii otsustasin, et lähen sinna, kuhu kindlasti sisse saan – astusin Tallinna Pedagoogikakooli õppima algklasside õpetajaks.

Kuidas sattusite meie kooli õpetama?

Minu hea tuttav ja lapsepõlvesõbranna Signe töötas Tallinna 32. Keskkoolis ja kord tuli meil jutuks, et kui vabaneb algklassiõpetaja koht, siis ta annab mulle teada. Juhtuski nii, et pidin eelmisest töökohast ära tulema, sest olin tööle võetud asendusõpetajana. Tulin töövestlusele ja 1995. aasta sügisest alustasin esimese klassiga.

Mis on pannud Teid meie kooli õpetajaks jääma?

Eelkõige meie algklasside inimesed, kellega oleme nagu ühtehoidev pere oma rõõmude ja muredega.

Kas olete ka mujal töötanud?

Peale õpetajaameti omandamist töötasin Järveotsa Gümnaasiumis algklasside õpetajana.

Millised on õpetajaameti head küljed?

Suvel on pikk puhkus ja seda ma naudin. Samuti on töö mitmekülgne, sest algklasside õpetaja saab õpetada erinevaid aineid matemaatikast eesti keeleni.

Missugused on Teie soovitud noortele, kes tahavad õpetajaks saada?

Soovitustega olen ettevaatlik, sest iga inimene peab ise tundma, mis on õige. Võin öelda seda, et väga palju sõltub inimesest, kelle juurde sa praktikale satud. Õige inimene motiveerib väga palju!

Mis teeb 32. Keskkoolist erilise kooli?

Iga kool on oma töötajate nägu. Meie kool on nagu meie, kes me oleme avatud uuele, unistame suurelt, loome, hoolime ja märkame.

Mida Teie soovite 32. Keskkoolile juubeli puhul?

Ole see, kes sa oled, aga ära unusta neid, kes olid.

Laura-Maria Riisalu, 12A